

защото те обикнахъ, искамъ да те наградя. Искай нѣщо, азъ ще ти изпълня желанието!

Момиченцето се замислило. Какво да поиска? — Златни гривни, сръбърни ли гердани, пари ли? . . . Не! Друго нѣщо дойде на ума на момиченцето. То бѣше сираче безъ баща. Майка му денѣ и нощѣ предѣше чужда прежда, за да вземе нѣкоя пара и изхрани себе и дѣтето си . . .

Добра ми царкиньо! Азъ те моля да ми подаришъ **двѣ хурки**, съ които по-бързо да се пре-

де . . . Едната да бжде по-малка. Съ нея азъ ще мога да помагамъ на моята мила майчица . .

— Да бжде твоята воля! рекла царкинята, и веднага двѣ сръбърни хурки и двѣ златни вретенца се явили въ рѣцѣтъ на момиченцето.

— Заповѣдай! казала царкинята и се изгубила...

Слѣдъ малко момиченцето скочило на крака, бързо намѣрило горското кладенче, напълнило стомничката съ студена водица, а кошничката си —